

EXCERPTA

EX

ARISTOTELIS ORGANO;

DE SIMPLICIBUS TERMINIS,

DE PROPOSITIONE,

ET

DE SYLLOGISMO.

QUIBUS ACCEDUNT

PSELLI DE QUINQUE VOCIBUS LIBER,

ET

SIMPLICII IN ARISTOTELIS CATEGORIAS

PROLEGOMENA.

IN USUM JUVENTUTIS ACADEMICÆ.

OXONII:

Æ TYPOGRAPHO CLARENDONIANO.

1802.

Clar. Press
50. a. 5.

Ψ Ε Λ Λ Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΦΩΝΩΝ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΩΝ.

Ι. **Τ**ο κατηγορικόν^α, πωτέ μὲν λαμβάνεται κυρίως, καὶ οὕτω μόνον κατηγορικὸν λέγεται, ὃ ἐπὶ πλείονων λέγεται· πωτέ δὲ λαμβάνεται κοινῶς, καὶ ἕτω λέγεται κατηγορικὸν, ἕπερ ἢ κατ' εἶδος μόνον, ἢ κατὰ πλείονων κατηγορεῖται. Ὅθεν τὸ κυρίως λαμβανόμενον κατηγορικὸν πρῶτον ἐστὶ τῷ καθόλου· Διαφέρει ἣ αὐτῷ ὅμως τῷ τὸ μὲν κατηγορικὸν ὀρίζεσθαι τῷ λέγεσθαι, τὸ δὲ καθόλου τῷ εἶναι. Ἐστὶ δὲ τὸ κατηγορικὸν, τὸ πεφυκὸς πλείονων κατηγορεῖσθαι, καθόλου δὲ, τὸ πεφυκὸς ἐν πλείοσιν εἶναι. Τὸ δὲ κατηγορικὸν εἶπεν καθόλου διαρρεῖται γένει, εἶδει, διαφορᾷ, ἰδίῳ, καὶ συμβεβηκότι. Ὅθεν περὶ τῶν ἐνταυθοῖ θεωρήσωμεν.

^α Vide Sanderfoni Artis Logicæ Compendium, lib. i. c. 2. Parag. 2; 3.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

II. **ΤΟ ΓΕΝΟΣ**^b τριπλῶς λέγεται. Λέγεται γὰρ ἢ πολλῶν τινῶν ἀθροίσις ἐχόντων πῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς μίαν ἀρχὴν, οἷον ἡ ἀθροίσις τῆ ἐκ τῆς αὐτῆς συγγενείας ὄντων, διὰ τὸ εἶναι ἐνὸς καλιένας παρογῶνα. Ἔτι λέγεται γένος, καὶ ἡ ἐκάστῳ τῆ γενέσεως ἀρχή, οἷον ὁ πατήρ, ἢ ἡ πατρίς. Ἔτι λέγεται γένος, ὡς ὑποτέτακται τὸ εἶδος. Κατὰ τῆτον τὸν ὕψατον τρόπον λέγεται ἐνταῦθα τὸ γένος, ὃ καὶ ὀρίζομεθα ἔτω. Γένος ἐστὶ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῶν εἰδῶν, ἐν τῷ τί ἐστὶν κατηγορούμενον· οἷον τὸ ζῶον κατηγορεῖται κατὰ τῶ ἀνθρώπου, τῶ λέοντος, καὶ τῶ ἵππου, ἀ διαφέρουσι τῶν εἰδῶν.

Πρὸς δὲ τὸ εἶδέναι τί βούλεται τὸ διαφερόντων τῶν εἰδῶν, δεῖ γινώσκειν ὅτι τοσαυταχῶς λέγεται τὸ διαφέρειν, ὅσαχῶς λέγεται τὸ ταυτὸν. Ταυτὸν δὲ τί λέγεται τριπλῶς, ταυτὸν γένει, ταυτὸν εἶδει, ταυτὸν ἀριθμῷ. Ταυτὰ τῶ γένει λέγονται, τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντα, οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ὄνος ὑπὸ τὸ ζῶον. Ταυτὰ δὲ τῶ εἶδει, τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος, οἷον ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον. Τὸ δὲ τῶ ἀριθμῷ ταυτὸν λέγεται τριπλῶς· ἐνὰ μὲν τρόπον ταυτὸν ὀνόματι, ἢ ὀρισμῷ· ἕτερον δὲ τρόπον ταυτὸν τῶ ἰδίῳ· τρίτον δὲ τρόπον ταυτὸν συμβεβηκότι. Ταυτὰ τῶ ὀνόματι λέγονται, ὡς τὸ πραγματὸν ἐστὶν ἐν, τὰ δὲ ὀνόματα πλείω, οἷον Μάρκος Τέλλιος·

^b Vide Sanderfon. lib. i. c. 3. Parag. 1, 2, 3.

καὶ ὀρισμῷ ταυτὰ, ὧν τὸ ἓν ἐστὶν ὀρισμὸς Πατέρω, οἷον τὸ ζῶον λογικὸν θνητὸν, καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ταυτὰ τῷ ἰδίῳ λέγουσιν), ὧν τὸ ἓν ἐστὶν ἴδιον τῷ ἑτέρῳ, οἷον ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὸ γελασικόν. Ταυτὰ τῷ συμβεβηκότι εἰσὶν, ὧν τὸ ἓν συμβέβηκε τῷ ἑτέρῳ· οἷον ὁ Σωκράτης, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ λευκότης.

Ὁμοίως λέγεται διαφέρειν τῷ γένει, διαφέρειν εἶδει, ἀριθμῷ. Διαφέροντα τῷ γένει εἰσὶ, τὰ ὑπὸ διάφορα γένη, οἷον ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τὸ ζῶον, καὶ τὸ δένδρον ὑπὸ τὸ φυτόν. Διαφέροντα τῷ εἶδει λέγονται, τὰ ὑπὸ διάφορα εἶδη περιεχόμενα, οἷον ὁ Σωκράτης καὶ Βαλλίας· Σωκράτης μὲν γὰρ εἶδος ὁ ἄνθρωπος, ἵππος δὲ Βαλλίης. Διαφέροντα τῷ ἀριθμῷ εἰσὶν, ἃ ποιεῖσι διάφορον ἀριθμὸν, οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

Κατηγορεῖσθαι δὲ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστὶν, ὅπερ οἰκείως ἀποδίδοιαι πρὸς τὴν διὰ τῷ τί γινομένην ἐρώτησιν. Ὡς ὅταν λέγῃται, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, οἰκείως ἀποκρινόμεθα, ὅτι ζῶον, καὶ διὰ τῆτο τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ τί ἐστὶν.

Ὁριζόμεθα δὲ καὶ τὸ γένος ἄλλως, ἕτως. Γένος ἐστὶν, ὃ ὑπεράττεται τὸ εἶδος.

ΤΟ ΓΕΝΟΣ^c διαίρεται εἰς γένος γενικώτατον, καὶ γένος ὑπάλληλον. Γενικώτατον γένος ἐστὶν, ὑπὲρ ὃ ἐκ ἑστὶν ἄλλο ἐπαναβεβηκὸς γένος· ἡ ἕτως, γένος γενικώτατον ἐστὶν, ὃ γένος ὄν, ἐ δύναται εἶναι εἶδος· καὶ διαίρεται εἰς δέκα, ἅτινά εἰσι πᾶντα, ΟΥΣΙΑ, ΠΟΣΟΤΗΣ, ΠΟΙΟΤΗΣ,

^c Vide Sanderfon. lib. i. c. 3. Parag. 4.

ΠΡΟΣ ΤΙ, ΠΟΙΕΪΝ, ΠΑΣΧΕΙΝ, ΚΕΙΣΘΑΙ, ΠΟΤΕ, ΠΟΤ,
 ΕΧΕΙΝ· καὶ πάντα τὰ δέκα λέγονται γενικώτατα γένη,
 διὰ τὸ μηδὲν γένος ἔχειν ὑπὲρ αὐτά. Εἰ γὰρ καὶ τὸ ὄν
 κατὰ τέτων τῶν δέκα λέγεται, ὁμωνύμως μέντοι καὶ
 πολλαχῶς, οὐ συνωνύμως λέγεται καὶ αὐτῶν, καὶ διὰ
 τῆτο ἕκ ἑσσι γένος. Περὶ τέτων δὲ τῶν δέκα νῦν ἔδεν
 Φαμεν, ἀλλ' ἐν ταῖς κατηγορίαις διοριζόμεθα περὶ τέ-
 των. Γένος δὲ ὑπάλληλόν ἐστιν, ὃ γένος ὄν, δύναται εἶναι
 εἶδος· οἷον τὸ ζῶον ἐσσι γένος τῆ ἀνθρώπου, καὶ εἶδος τῆ
 ἐμφύχου σώματος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

III. Εἶδος^a ἐσσι, τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων
 τῶ ἀριθμῶ ἐν τῶ τί ἐσσι κατηγορούμενον. Ἐν τῆτω τῶ
 ὀρισμῶ τῆτο τὸ ῥῆμα τὸ κατηγορεῖται, λέγεται δύναμι,
 καὶ ἕκ ἐνεργεία. Οἷον ἔτος ὁ ὄρος ὁ ἀνθρώπος κατηγο-
 ρεῖται Σωκράτης καὶ Πλάτωνος, καὶ τῶ ἄλλων μερικῶν ἀν-
 θρώπων, οἱ διαφέρουσι ἀριθμῶ. Καὶ κατηγορεῖται καὶ
 αὐτῶν ἐν τῶ τί ἐσσι· διότι ἐρωτώμενός τις, τί ἐστὶν ὁ Σω-
 κράτης, οἰκείως ἀν ἀποκρίναίτο, ὅτι ἀνθρώπος, καὶ διὰ
 τῆτο ὁ ἀνθρώπος κατηγορεῖται ἐν τῶ τί ἐσσι.

Ὅριζται δὲ καὶ ἄλλως τὸ εἶδος, ἕτως. Εἶδος ἐσσι,
 ἔ κατηγορεῖται τὸ γένος ἐν τῶ τί ἐσσι.

ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ^b τὸ εἶδος καὶ αὐτὸ εἰς εἶδος εἰδικώτατον,

^a Vid. Sanderfon. lib. i. c. 3. Parag. 2, 3.

^b Ibid. lib. i. c. 3. Parag. 4, 6.

καὶ εἰς εἶδος ὑπάλληλον. Εἶδος εἰδικώτατόν ἐστιν, ὃ εἶδος ὄν, καὶ δύναται εἶναι γένος· οἷον ἄνθρωπος, ἵππος, καὶ τὰ ὅμοια· ἢ εἶδος εἰδικώτατόν ἐστιν, ὑφ' ὃ ἕκ ἐστιν ἄλλο ὑποβεβηκός εἶδος. Εἶδος ἢ ὑπάλληλόν ἐστιν, ὃ εἶδος ὄν, δύναται εἶναι γένος· οἷον τὰ μετὰ τῆ γενικωτάτη γένεσι, καὶ τῆ εἰδικωτάτου εἶδου, δύναται τὰ αὐτὰ γένη καὶ εἶδη εἶναι, πρὸς ἄλλο μέντοι καὶ ἄλλο λαμβανόμενα· εἰσὶ γὰρ γένη μὲν τῆ ὑποκάτω, εἶδη ἢ τῆ ὑπεράνω· ὃ δὴλον ἐν τῇ Διαίρεσει μᾶλλον τῇ κλίμακι τῆ Παραφυρίου. Ὡς ἂν ἢ μάλιστα τὸ τοιοῦτο σαφές εἴη, ὡς παραδείγματα κεῖται ἐφ' ἐκάστης τῆ κατηγοριῶν· οἷον ἡ ἐστία ἐστὶν πρῶτον γένος, ὑπὸ ταύτῃ ἐστὶ τὸ σῶμα, ὑπὸ τὸ σῶμα τὸ ἔμφυχον σῶμα, ὑφ' ὃ τὸ ζῶον, ὑπὸ δὲ τὸ ζῶον τὸ λογικὸν ζῶον, ὑφ' ὃ ὁ ἄνθρωπος, ὑπὸ δὲ τὸ ἄνθρωπον τὸ ἀτομὸν ἐστὶν, ἕπερ ἐνὸς μόνου κατηγορεῖται, οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

IV. ΔΙΑΦΟΡΑ^a λέγεται τριχῶς· κοινῶς, καὶ ἰδίως, καὶ ἰδιαιτέρα. Κοινὴ Διαφορὰ ἐστὶν, ἢ διενήνοχεν ἕτερον ἐτέρου, ἢ ἑαυτῆ, χωριστῶ συμβεβηκότι, οἷον ὁ Σωκράτης καθήμενος Διαφέρει τῆ Πέτρας ἰσαμένεσ, ἢ ἑαυτῆ. Ἰδίᾳ Διαφορὰ ἐστὶν, ἢ διενήνοχεν ἕτερον ἐτέρου ἀχωριστῶ συμβεβηκότι, οἷον ὁ σιμὸς Διαφέρει τῷ γρυπῆ ἀχάριστον γὰρ συμβεβηκός ἢ σιμότης καὶ ἢ γρυπότης. Ἰδιαιτέτη ἢ Διαφορὰ ἐστὶν, ἢ διενήνοχεν ἕτερον ἐτέρου εἰδοποιῶ Δια-

† Vid. Sanderson. lib. i. c. 4. Parag. 1.

Φορᾶ· ὡς περ ὁ ἄνθρωπος Διαφέρει τῷ ἵππῳ τῷ λογικῷ καὶ κατὰ τῆτον τ' ὑσταλον τρόπον λαμβάνει) ἐπὶ αὐτῶν ἢ Διαφορά. Ὅρισμὸς δὲ αὐτῆς ἔτος. Διαφορά^b ἐστὶ τὸ κατὰ πλοικόνων καὶ Διαφερόντων τῶν εἶδει, ἐν τῷ ὁποίῳ τί ἐστὶ κατηγορούμενον· οἷον τὸ λογικὸν κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τ' ἄλλων τ' εἶδει Διαφερόντων. Ἐστὶν ἄρα λογικοὶ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ θεοὶ, ὡς ὁ Πορφύριος βούλει, ἀλλὰ τὸ θνητὸν προσεθεὶν ἡμᾶς ἐκείνων χωρίζει^c. Ἐκεῖνο δὲ λέγει) κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ ὁποίῳ τί ἐστὶν, ὅπερ οὐκ οὐκ ἀποκρινόμεθα, πρὸς τ' Δια τῶν ποίων τί ἐστὶ γενόμενον ἐρώτησιν. Ἐρωτῶντος γάρ τινος ὁποῖόν τι ζῶον ὁ ἄνθρωπος, οὐκ οὐκ ἀποκρινόμεθα, ὅτι λογικόν· καὶ Δια τῶν τοῦ λογικὸν κατηγορεῖται τῷ ἀνθρώπῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ τί ἐστὶν.

Ὁρίζον) δὲ Διαφορᾶν καὶ ἄλλως. Διαφορά ἐστὶν, ἢ περισσεύει τὸ εἶδος τῶν γένεω, οἷον ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων ταῖς τοῦ λογικῶ καὶ θνητῶ Διαφοραῖς.

ἸΣΤΕΟΝ^d δὲ, ὅτι ἡ διαφορά ἢ αὐτὴ ἐστὶ καὶ συστατική, καὶ διααιρετική, ἀλλὰ διαφόρως. Συστατικὴ δηλοῦσι τῶν εἰ-

^b Vid. Sanderfon. lib. i. c. 4. Parag. 2.

^c Ita præclare Pindarus:

Ἐν ἀνδρῶν, ἐν Θεῶν γένος· ἐκ

Μιᾶς δὲ κινούμεν

Ματρὸς ἀμφότεροι.

Διείργει δὲ πᾶσα κερμίεται

Δύναμις, ὡς τὸ μὲν ἔδει·

Ὁ δὲ χαλκίος ἀσφαλὶς αἰεὶ ἔδος·

Μένει ἑρᾶνός. Ἄλλὰ τι προσφίρομαι

Ἐμπαν, ἢ μέγαν ῥόον, ἢ

τοὺ φύσω Ἀθανάτοις·

Καὶ περὶ ἰθαμνίαν

Οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετὰ

Νύκτας, ἄμμι σῶτμος ἀν-

τι ἔγνωσι δραμῶν πῶσι γάδμα.

Ncm. VI.

^d Vid. Sanderfon. lib. i. c. 4. Parag. 3.

δύς, καὶ διαιρετικὴ τῷ γένει· οἷον τὸ λογικὸν διαίρει τὸ ζῶον, μετὰ τῆ ἀντικειμένης πρώτης Διαφορᾶς. Λέγομεν γὰρ τῷ ζῶον τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ ἄλογον. Αὐταὶ αἱ Διαφοραὶ συνισῶσι τὰ ὑπὸ τὸ ζῶον Διαφορα εἶδη. Πᾶσα γὰρ Διαφορὰ, καπιῶσα ἐκ τῷ γένει, συνιστᾷ τὸ εἶδος· καὶ λέγει τῆτο συστατικὴ εἶπεν εἰδοποιὸς λέγει), ὥσπερ τὸ θνητὸν τῷ γένει προσεθεὶν τῷ ζῶω συνεστήσατο εἶδος, τῷ ἀνθρώπων. Ἰστέον δὲ ὅ, τι φησὶν ὁ Βοήπιος, μόνον τὸ εἶδος ὀρίζεσθαι. Ὁ μὲν γὰρ ἄριστος, ἐκ γένους καὶ συστατικῶν εἶναι ὀφείλει Διαφορῶν, μόνον δὲ τὸ εἶδος ἔχει γένος καὶ Διαφορᾶς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ.

V. ΤΟ ΔΕ ΙΔΙΟΝ^a τετραχῶς Διαίρεται, ἢ τετραχῶς λέγεται. Λέγεται μὲν γὰρ ἴδιον καθ' ἑνὰ τρόπον, ὅπερ ἔνεστι εἶδος παντί, καὶ ἐ παντί· οἷον τὸ γεωμέτρην εἶναι ἢ κατὰ ἀρμόζει τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐ παντί. Ἄλλον δὲ τρόπον λέγει), ὅπερ ἔνεστι παντί, καὶ οὐ μόνῳ· οἷον τὸ εἶναι εἰπὴν ἀρμόζει παντί ἀνθρώπῳ, καὶ οὐ μόνῳ. Τρίτον δὲ τρόπον, ὅπερ ἔνεστι παντί, καὶ μόνῳ, ἀλλ' ἐκ αἰε· οἷον τὸ παλιῦσθαι ἔνεστι τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ μόνῳ, καὶ παντί, ἀλλ' ἐκ αἰε, ἐν δὲ μόνῳ τῷ γῆρα. Τέταρτον δὲ τῷ τρόπῳ λέγει), ὃ καὶ ἴδιος καλεῖται ἴδιον, καὶ ἔνεστι καὶ μόνῳ, καὶ αἰε, καὶ παντί. Οὐ γὰρ λέγει) ὁ ἀνθρώπος γελαστικός, ὅτι ἐπιθυμῆσαι γελαῖ, ἀλλ' ὅτι ἐπιθυμῆσαι ἔχει φου-

^a Vid. Sanderfon. lib. i. c. 5. Parag. 1.

σικὴν τῆ γελᾶν. Καὶ κατὰ τῆτον τὸ τέταρτον τρόπον λέ-
 γείαι τὸ ἴδιον ἐν τῷ πέντε κατηγορικῶν, καὶ ὑπογραφεῖ)
 ἕτως. Ἰδιόν ἐστιν, ὃ μόνω ἕνests, καὶ κατηγορεῖται ἀντι-
 τρόπως κατὰ τῆ πρᾶγματος, καὶ ἐ σημαίνει τὸ τί ἦν
 εἶναι ἕ πρᾶγματος· οἷον τὸ γελασικὸν ἕ ἀνθρώπου. Τὸ
 δὲ ἐ σημαίνει τὸ τί ἦν εἶναι, πρὸς κεῖ) ἐν τῆ ὑπογραφεῖ
 ἕ ἴδιον, εἰς Διαφορὰν ἕ ὀρισμῶ. Ὁ γὰ ὀρισμὸς κατηγο-
 ρεῖται ἀντιτρόπως κατὰ ἕ πρᾶγματος, καὶ σημαίνει τὸ τί
 ἦν εἶναι ἕ πρᾶγματος· οἷον, τὸ ἐστία ἐμφυτος αἰαθη-
 πικὴ ἀντιτρέφει μετὰ ἕ ζῶα, καὶ δηλοῖ τὸ εἶναι αὐτῶ
 διότι πᾶς ὀρισμὸς ἐστὶ λόγος, ὃ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων,
 τὸ ἴδιον δὲ ἐ σημαίνει τὸ τί ἦν εἶναι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΟΣ.

VI. ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΣ^a ἐστιν, ὃ πρὸς ἐστὶ καὶ ἀπὸ ἐστὶ χω-
 ρίς τῷ ἕ ὑποκειμένῃ Φθορᾶς· οἷον τὸ λευκὸν, τὸ μέλαν,
 τὸ κατῆσθαι. Ταῦτα γὰ δυνατόν καὶ προσεῖναι τῷ ἀν-
 θρώπῳ καὶ ἀπείναι αὐτῶ, χωρὶς τῷ ἕ ὑποκειμένῃ Φθο-
 ρᾶς.

Ὅριζοῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἕτως. Συμβεβηκὸς ἐστιν, ὃ ἕτε
 γένος, ἕτε εἶδος, ἕτε Διαφορὰ, ἕτε ἴδιον, ἕνests δὲ τῶ
 πρᾶγματι.

Καὶ αὐτὸς ἕτως· συμβεβηκὸς ἐστιν, ὃ ἐνδέχεσθαι τῶ
 αὐτῶ καὶ προσεῖναι, καὶ μὴ προσεῖναι, οἷον τὸ λευκὸν, καὶ
 τὸ κατῆσθαι τῷ ἀνθρώπῳ. Τῆτων δὲ τῷ ἕτε τελευταίων

^a Vid. Sanderfon. lib. i. c. 5. Parag. 3.

ὑπογραφῶν, βελτίων ἐστὶν ἡ δευτέρα· ἐπεὶ πρὸς τὸ ἦ πρῶτην νοεῖν, ἀνάγκη τυγχάνειν προσεδότα, τί γένος, τί εἶδος, καὶ τὰ λοιπά· ἡ δὲ δευτέρα ὠρίσται κατ' αὐτὴν, πρὸς τὸ γινώσκειν τὸ λεγόμενον κατ' αὐτό.

ΤΩΝ συμβεβηκότων^b, τὸ μὲν ἐστὶ χωριστὸν, οἷον τὸ καθῆσθαι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· τὸ δὲ ἀχωρίστον, οἷον τὸ μέλαν ἐν τῷ κόρακι καὶ τῷ Αἰθίοπι, καὶ τὸ λευκὸν ἐν τῷ κύκνῳ. Εἰ δὲ καὶ τὸ λευκὸν ἀχωρίτως συμβεβηκε τῷ κύκνῳ, καὶ τὸ μέλαν τῷ Αἰθίοπι καὶ τῷ κόρακι, ὅμως ἐκ ἐνανθίου τῆτό ἐστι τῷ ὀρισμῷ ἔ συμβεβηκός τῷ λέγοντι, ὃ δύναται προσεῖναι καὶ ἀπεῖναι χωρὶς τ' ἔ ὑποκειμένη φθορᾶς· διότι, ὡς ὁ Πορφύριος βέλε^c), δύναται ὁ κόραξ νοεῖσθαι λευκός, καὶ ὁ Αἰθίοψ, ἀνευ τ' ἔ ὑποκειμένη φθορᾶς. Ἐτι ἔ συμβεβηκός τὸ μὲν κοινόν, οἷον τὸ λευκόν, καὶ τὸ μέλαν· τὸ δὲ ἴδιον, οἷον ἡ λευκότης ἔ Σωκράτης, καὶ ἡ σιμότης τῆ Πλάτωνος.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΩΝ.

VII. **ΚΟΙΝΟΝ** ἐστὶ τοῖς πέντε κατηγορικοῖς, τὸ πλειόνων κατηγορεῖσθαι· Διαφέρεισι δὲ τοῖσδε.

ΤΟ ΓΕΝΟΣ Διαφέρει τ' ἄλλων τῶν κατὰ πλειόνων κατηγορεῖσθαι ἢ τὰ ἄλλα.

ΔΙΑΦΟΡΑ Διαφέρει ἔ γένος, τῷ τὸ μὲν κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ ποῖον, τὸ δὲ ἐν τῷ τί. Ἐπι ἡ διαφορὰ διαφέρει ἔ ἴδις καὶ ἔ εἶδος, τῷ τ' Διαφορὰν κατηγορεῖσθαι πλει-

^b Vid. Sanderfon. lib. i. c. 5. Parag. 4.

όνων Διαφερόντων τῶ εἶδει, τὸ δὲ εἶδος καὶ τὸ ἴδιον οὐ Διαφέρει δὲ καὶ Ἐ συμβεβηκός, τῶ πὰ συμβεβηκότα μὲν ἐπιδέχουσαι ἐπίπτειν καὶ ἄνεσιν, ἢ δὲ Διαφορᾶν μὴ ἐπιδέχουσαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥτιον.

ΔΙΑΦΕΡΕΙ τὸ εἶδος Ἐ γένεσ, τῶ τὸ γένος μὲν περιέχει πάντα εἶδη, τὸ δὲ εἶδος μὴ περιέχει αὐτά. Τὸ εἶδος διαφέρει Ἐ διαφορᾶς, τῶ ἐκ πλείονων μὲν διαφορῶν δύνασθαι γίνεσθαι ἐν, οἷον ἐκ τῶ λογικῆ καὶ τῶ θνητῆ ἢ ἀνθρώπων τὸ δὲ εἶδος μὴ συνάπτεσθαι εἶδει πρὸς γένεσιν ἄλλου εἶδους. Εἰ γὰρ καὶ τις μερικὸς ἵκκος πῆ μερικῶ ὄντι συνάπτεται πρὸς ἢ Ἐ ἡμίονα γένεσιν, ἀλλ' ἐκ ὁ ἵκκος, καὶ ὁ ὄνος ἐν τῶ κοινῶ. Διαφέρει δὲ Ἐ ἴδιον τὸ εἶδος, ὅτι τὸ εἶδος τῆ Φύσει ἐστὶ πρότερον Ἐ ἴδιον, τὸ δὲ ἴδιον ὑστερον. Ἐπι, ἂν αἱ ὄροι Διαφοροί, καὶ αὐτὰ διαφεραταί· ἀλλ' οἱ τέτων ὄροι Διαφοροί. Διαφέρει δὲ τῶ συμβεβηκός τὸ εἶδος, ὅτι τὸ μὲν εἶδος κατηγορεῖται ἐν τῶ τί, τὸ δὲ συμβεβηκός ἐν τῶ ὁποῖον, ἢ πῶς ἔχον ἐστὶ καὶ ὅτι τὸ εἶδος πρότερον ἐστὶ Ἐ συμβεβηκός· πᾶν γὰρ συμβεβηκός Φύσει ὑστερόν ἐστι τῶ ἴδιου ὑποκειμένων.

ΤΟ ΔΕ ΙΔΙΟΝ διαφέρει Ἐ συμβεβηκός, ὅτι τὸ μὲν ἴδιον ἐνός εἶδους μόνον κατηγορεῖται, τὸ δὲ συμβεβηκός πλείονων. Τὸ δὲ συμβεβηκός πρῶτον ἐστὶν ἐν τοῖς ἀτόμοις, καὶ ὑστερον ἐν τοῖς γένεσι καὶ εἶδεσι· καὶ γὰρ ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸ ζῶον ἐτρέχει, εἰ μὴ καὶ τὸ Ἐ Σωκράτη καὶ Πλάτωνα τρέχειν· τὸ ἴδιον δὲ πρῶτον προσήκει τοῖς εἶδεσι, καὶ μετὰ πὰ εἶδη τοῖς ἀτόμοις.

ΕΠΙ ΤΟ ΓΕΝΟΣ, ἢ διαφορᾶ, τὸ εἶδος, καὶ τὸ ἴδιον ἐπίσης

μετέχοντα ὑπὸ πάντων, ἐφ' ὧν κατηγορεῖν). τὸ δὲ συμβεβηκὸς ἐπίπαισιν καὶ ἀνεσιν δεχεῖ, καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον. Ἐπι, τὸ γένος, ἢ διαφορὰ, τὸ εἶδος, καὶ τὸ ἴδιον συνωνύμως κατηγορεῖνται· τὸ δὲ συμβεβηκὸς ἔ συνωνύμως, ἀλλὰ παρωνύμως. Τὸ δὲ κατηγορεῖσθαι συνωνύμως, ἐστὶ τὸ κατηγορεῖσθαι καθ' ἓν ὄνομα καὶ λόγον· οἷον ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὸ ἴδιον ὄνομα κατηγορεῖται Σωκράτης καὶ Πλάτωνος, Σωκράτης ἐστὶν ἄνθρωπος· κατηγορεῖ) δὲ καὶ κατὰ τὸ ἑαυτῆ λόγον· οἷον, Σωκράτης ἐστὶ ζῶον λογικὸν θνητὸν ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶ ἄλλων. Καὶ διὰ τῆτο ἔ δύνα) τὸ ὄν γένος εἶναι· διότι εἰ καὶ καθ' ἓν ὄνομα κατηγορεῖται πάντων τῶ ὑποκάτω αὐτῆ, ἔ μέντοι καὶ καθ' ἓν ἄλλο. Ὁ γὰρ λόγος ἔ ὄντος, καθὸ κατηγορεῖται κατὰ τὸ ἑστίας, ἐστὶ τὸ καθ' ἑαυτοῦ ὄν· καθὸ δὲ κατηγορεῖται τῶ ἄλλων, ἐστὶ τὸ ἐν ἄλλῳ ὄν· καὶ ἔτω κατηγορεῖται κατὰ διαφορὰς λόγους, καὶ διὰ τῆτο ἔ λέγε) συνωνύμως, ἀλλὰ μᾶλλον ὁμωνύμως, ἢ πολλαχῶς. Ὅμωνύμως δὲ κατηγορεῖσθαι, ἐστὶ τὸ κατηγορεῖσθαι ἐνὶ ὀνόματι, καὶ διαφοροῖς λόγοις, κατὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα εἰλημμένοις· οἷον, ὁ κύων ἐνὶ ὀνόματι κατηγορεῖται τῶ ὑλακτικῆ, ἔ θαλαττικῆ, καὶ ἔ ἔρανικῆ· λόγος δὲ πάντων ἐκ ἐστὶν ὁ αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἀλλ' ἄλλος καὶ ἄλλος. Παρωνύμως δὲ κατηγορεῖσθαι λέγον), τὰ ἀπὸ πινος μόνῃ τῶ πτώσεως τῆ διαφορᾶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντα τῶ προσγορίαν· οἷον, ἀπὸ τῶ γραμματικῆς ὁ γραμματικὸς, καὶ ἀπὸ τῶ ἀνδρίας ὁ ἀνδρεῖος, καὶ ἀπὸ τῶ λευκότητος ὁ λευκὸς, καὶ τὰ ὅμοια, ἔ παρωνύμως κατηγορεῖνται· καὶ διὰ τῆτο, τὸ συμβεβηκὸς παρωνύμως λέγε) κατηγορεῖσθαι.

Simplicius Cilix, Damascii Syri et Ammonii Hermæ F. discipulus, Athenas circiter A. C. 550 commigravit, Peripateticorum sui sæculi facile princeps. Extant etiamnum Commentarii ejus, In libros *επι φυσ. ἀναρ.* fol. Venet. 1526. In Categor. fol. Venet. 1499; et fol. Basil. 1551. In libros de Cælo fol. Venet. 1526. In libros de Anima fol. Venet. 1527. In Epicteti Enchiridion 4to. Venet. 1528, et postea multoties typis vulgati. Interciderunt Comment. in Aristot. *Metaphys.* In Iamblichum de Philosoph. Pythag. De Syllogismis. Epitomæ Physicorum Theophrasti.